

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA BIELSKIEGO

ISSN 0239-8206

Bielsko-Biała, dnia 26 czerwca 1998 roku

Nr 9

TREŚĆ:

Poz.

ROZPORZĄDZENIA:

- 109 - Rozporządzenie Nr 8/98 Wojewody Bielskiego z dnia 15 czerwca 1998 r. w sprawie zatwierdzenia planu ochrony Żywieckiego Parku Krajobrazowego.
- 110 - Rozporządzenie Nr 9/98 Wojewody Bielskiego z dnia 16 czerwca 1998 r. w sprawie utworzenia Parku Krajobrazowego Beskidu Małego.
- 111 - Rozporządzenie Nr 10/98 Wojewody Bielskiego z dnia 16 czerwca 1998 r. w sprawie utworzenia Parku Krajobrazowego Beskidu Śląskiego.

ZARZĄDZENIA:

- 112 - Zarządzenie Nr 94/98 Wojewody Bielskiego z dnia 9 czerwca 1998 r. zmieniające zarządzenie nr 35/95 z dnia 20 czerwca 1995 r. w sprawie wprowadzenia zmian powierzchni użytkowej obwodów łowieckich, numeracji oraz biegu granic niektórych obwodów łowieckich w województwie bielskim.
- 113 - Zarządzenie Nr 110/98 Wojewody Bielskiego z dnia 20 czerwca 1998 r. w sprawie ustalenia wskaźnika przeliczeniowego 1 m² powierzchni użytkowej budynku mieszkalnego na III kwartał 1998 r.
- 114 - Zarządzenie Nr 114/98 Wojewody Bielskiego z dnia 25 czerwca 1998 r. w sprawie ustalenia pierwszeństwa w nabywaniu lokali mieszkalnych z zasobu nieruchomości Skarbu Państwa.

UCHWAŁY:

- 115 - Uchwała Nr XXXVIII/90/98 Zgromadzenia Związku Komunalnego Ziemi Cieszyńskiej z dnia 10 czerwca 1998 r. w sprawie zmian w statucie Związku Komunalnego Ziemi Cieszyńskiej.

Stąd, już jako granica zachodnia otuliny, biegnie wzdłuż tej linii w kierunku północno-zachodnim do skrzyżowania z drogą krajową nr 94 Bielsko - Żywiec w miejscowości Wilkowice.

Od skrzyżowania prowadzi na północ wzdłuż tej drogi do Mikuszowic Krakowskich - dzielnicy Bielska-Białej.

Następnie skręca na północny-wschód i po wschodniej stronie korytarza wyznaczonego dla realizacji drogi ekspresowej Bielsko - Zwardoń dochodzi do ul. Górskiej w dzielnicy Straconka.

Tu skręca w prawo, a dalej prowadząc ulicami Księdza Brzóska i Wspólną osiąga punktu wyjścia w rejonie kościoła w Lipniku.

poz. 111

Rozporządzenie Nr 10/98
Wojewody Bielskiego
z dnia 16 czerwca 1998 r.

w sprawie utworzenia Parku Krajobrazowego Beskidu Śląskiego

Na podstawie art. 20 ust. 1 oraz 21 ustawy z dnia 22 marca 1990r. o terenowych organach rządowej administracji ogólnej (Dz.U. Nr 21, poz. 123 z późniejszymi zmianami) oraz art. 24 ust. 4 i 5 oraz art. 37 ustawy z dnia 16 października 1991r. o ochronie przyrody (Dz.U. Nr 114, poz. 492 z późniejszymi zmianami) zarządza się, co następuje:

§ 1

1. Tworzy się Park Krajobrazowy Beskidu Śląskiego, zwany dalej „Parkiem” o powierzchni 38 620 ha, położony na obszarze gmin: Bielsko-Biała, Brenna, Buczkowice, Goleszów, Istebna, Jaworze, Lipowa, Milówka, Radziechowy-Wieprz, Szczyrk, Ustroń, Węgierska Górka, Wilkowice i Wisła w województwie bielskim.
2. Park jest obszarem chronionym ze względu na szczególne wartości przyrodnicze, krajobrazowe i kulturowe Beskidu Śląskiego, a celem jego utworzenia jest zachowanie, popularyzacja i upowszechnianie tych wartości w warunkach racjonalnego gospodarowania, zgodnie z zasadami rozwoju zrównoważonego.
3. Szczegółowy opis granic Parku zawiera załącznik nr 1 do niniejszego rozporządzenia.

§ 2

1. Wokół Parku tworzy się strefę ochronną, zwaną „otuliną” o powierzchni 22.285 ha, obejmującą części obszarów gmin Bielsko-Biała, Brenna, Buczkowice, Goleszów, Istebna, Jasienica, Jaworze, Lipowa, Radziechowy-Wieprz, Skoczów, Szczyrk, Ustroń, Wilkowice i Wisła w województwie bielskim.
2. Celem utworzenia otuliny jest zachowanie harmonijnego krajobrazu oraz zabezpieczenie Parku przed szkodliwym oddziaływaniem czynników zewnętrznych.
3. Szczegółowy opis granic otuliny zawiera załącznik nr 2 do niniejszego rozporządzenia.

§ 3

W celu zapewnienia warunków dla właściwych form ochrony i kształtowania środowiska, przy równoczesnym rozwoju funkcji dydaktyczno-naukowych, turystycznych i rekreacyjnych, na terenie Parku i jego otuliny obowiązuje stosowanie następujących ogólnych zasad i kierunków działania:

1. Ochrona dziedzictwa przyrodniczego i kulturowego.
2. Ochrona środowiska i krajobrazu przed:
  - zakłóceniami stosunków wodnych
  - degradacją gleb i szaty roślinnej
  - zanieczyszczeniami powietrza
  - zakłóceniami harmonii w krajobrazie
3. Czynna ochrona środowiska poprzez:
  - likwidację lub ograniczenie na terenie Parku działalności gospodarczej szkodliwej dla środowiska
  - prawidłową politykę przestrzenną
  - utrzymanie, odnawianie i wzbogacanie zasobów przyrodniczych, krajobrazowych i kulturowych
4. Prowadzenie gospodarki rolnej, leśnej i łowieckiej w sposób umożliwiający realizację celów wymienionych w § 1 rozporządzenia.

§ 4

1. Szczegółowy przebieg granic Parku i Otuliny oraz zagospodarowania i wykorzystania Parku określi plan ochrony.
2. Projekt planu ochrony będzie podlegał konsultacji na obszarze gmin, których dotyczy oraz zatwierdzeniu przez Rady Gmin.
3. Wprowadzone przez plan ochrony Parku ewentualne zmiany ustaleń planu przestrzennego gminy obciążą budżet Wojewody.

§ 5

1. Do czasu uzgodnienia planu ochrony Parku i jego otuliny, dla zapewnienia właściwego funkcjonowania Parku oraz warunków realizacji jego ochrony, wprowadza się obowiązek zasięgnięcia opinii Dyrektora Parku w sprawach zamierzeń inwestycyjnych w granicach Parku i Otuliny, z wyłączeniem inwestycji mieszkalnych i inwentarskich na obszarach przeznaczonych pod budownictwo.
2. Wyrażenie opinii Dyrektora Parku jest jedną z form zapobiegania negatywnym skutkom inwestycji i innych rodzajów działalności na terenie Parku i otuliny przed wprowadzeniem planu ochrony Parku

3. Dyrektor Parku jest zobowiązany do wprowadzenia na terenie Parku i otuliny zaleceń i przeciwwskazań zabezpieczających dziedzictwo przyrodnicze i kulturowe oraz jego środowisko i krajobraz przed szkodliwym oddziaływaniem. Zalecenia i przeciwwskazania będą konsultowane z odpowiednimi władzami samorządowymi.

§ 6

Organy samorządu terytorialnego, w zasięgu których położony jest obszar Parku wraz z otuliną, uwzględniają w swej działalności zasady i kierunki działania ustalone w § 3 i § 4 i 5 rozporządzenia.

§ 7

Organy i instytucje, działając w ramach swoich uprawnień, winny preferować i wspierać inwestycje służące ochronie środowiska na terenie Parku i jego otuliny.

§ 8

1. Dyrektora Parku powołuje Wojewoda po zasięgnięciu opinii odpowiedniego Sejmiku Samorządowego.
2. Do czasu powołania Dyrektora nadzór nad realizacją celów ochrony Parku sprawował będzie Wojewódzki Konserwator Przyrody.

§ 9

Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Bielskiego.

Wojewoda Bielski
Andrzej Sikora

*Załącznik Nr 1
do Rozporządzenia Nr 10/98
Wojewody Bielskiego
z dnia 16 czerwca 1998 r.*

OPIS GRANICY PARKU

Od granicy państwowej w rejonie przejścia granicznego Jasnowice w gm. Istebna linia graniczna Parku biegnie skrajem lasu a potem grzbietem Góry Kępa i ponownie wzdłuż lasu schodzi do rzeki Olzy, przekracza ją i prowadzi dalej obrzeżem lasu omijając przysiółek Szymcze. Następnie ponownie przekracza Olzę i po granicy lasu dochodzi do mostu na Olzie w Istebnej. Tutaj pozostawiając stację paliw CPN, tartak i skład kruszywa RDP poza obszarem Parku, prowadzi w kierunku północnym wzdłuż drogi Kubalonka - Istebna, skrajem kompleksu leśnego i po ominięciu zabudowań przysiółka Andziółówka skręca w kierunku południowym i ponownie skrajem lasu dochodzi do Olzy.

Dalej linia graniczna biegnie po rzece Olzie do osady Gañciarka. Tutaj wzdłuż granicy lasu linia odbija na południe do potoku Roztoka. Przekracza potok i dalej wzdłuż lasu wspina się na Górę Tyniok pozostawiając przysiółek Czerchla oraz partie szczytowe góry - w granicach Parku.

Następnie dochodzi do granicy administracyjnej między gminami Istebna i Miłówka - gdzie łączy się z granicą strefy ochronnej Żywieckiego Parku Krajobrazowego. Dochodzi wraz z nią do granicy gminy Radziechowy - Wieprz.

Dalej granica Parku wiedzie wzdłuż granicy lasu na północ do wysokości miejscowości Twardorzeczka włączając w Park śródleśne przysiółki: Suchedla i Kopiec. Następnie granica przekracza potok Twardorzeczka i biegnie po zboczu górskim w odległości ok. 300 m od linii lasu osiągając dolinę potoku Leśnianka. Przecina potok, a następnie równoległą do niego drogę, gdzie granica Parku znowu łączy się z granicą lasu i tak biegnie aż do wysokości miejscowości Buczkowice.

Tutaj skręca na zachód wzdłuż granicy lasu na prawym brzegu rzeki Żylicy. Wylączając z obszaru Parku skocznię narciarską i inne obszary odlesione, granica dochodzi do wysokości Szczyrku Górnego. Tu skręca w dolinę Dunacie i biegnie równoległe do drogi - omijając w całości gęstą zabudowę mieszkalną i letniskową - wychodzi na północne zbocze Skrzycznego wzdłuż linii terenów zalesionych.

Dalej granica prowadzi w odległości ok. 500 m od rzeki Żylicy poza zabudowaniami aż do przysiółków Czarna i Bugaj.

Wylączając zabudowę i urządzenia wyciągów narciarskich granica Parku wzdłuż lasu schodzi do rzeki na wysokości mostu na Żylicy. Następnie biegnie wzdłuż Żylicy do Szczyrku - Soliska, gdzie omijając tereny zabudowane przekracza rzekę i drogę Szczyrk - Wisła, wchodzi na południowe zbocza góry Kotarz i Beskidu Węgierskiego wylączając z granic Parku przysiółek Migdały biegnie cały czas wzdłuż granicy lasu do Szczyrku - Bilej.

Tu wzdłuż linii lasu łącząc jego poszarpane granice, prowadzi po zboczach Beskidka i Karkoszczonki w głąb doliny, gdzie wylączając zabudowane przysiółki Świniarki Rombaniska i Sułkowionka, przekracza dolinę i wchodzi na południowe zbocza Magury.

Stąd, omijając przysiółki Cerchlisko, Kępki i Mocarze, schodzi w pobliże drogi, a następnie skręca na północny - wschód i po linii lasu wylączając zabudowę mieszkalną i obiekty wczasowe (Zagroń, Orle Gniazdo) oraz przysiółek Górki i obszary Szczyrku - Dolnego, dochodzi do miejscowości Buczkowice.

Od tego miejsca skręca na północ i wzdłuż lasu poprzez miejscowość Mieszna dociera do Bystrej Krakowskiej, gdzie wchodzi po północnych zboczach Magury do doliny rzeki Białej. Tam przy ostatnich zabudowaniach (gajówka) zmienia kierunek, przekracza rzekę i biegnie równoległe do niej omijając zabudowę mieszkalną i obiekty wczasowe.

Dalej granica Parku prowadzi brzegiem lasu po zboczach Koziej Góry, aż do wylotu doliny Białej z ominięciem kompleksu sanatoryjnego w Bystrej. Stąd kieruje się na północ wzdłuż granicy lasy, dochodzi do Lasku Cygańskiego /Parku Ludowego/ w Bielsku - Białej i wylączając jego zagospodarowaną część z granic Parku, kieruje się na zachód. Granica dociera do podnóża kolejki liniowej na Szyndzielnię /pętla autobusowa/ i z wylęczeniem budynków domów wczasowych i dalszej zabudowy pod Dębowcem dociera do ulicy Skarpowej. Dalej ulicami Skarpową i Dębowiec granica Parku dociera do Wapienicy Górnej i przekracza rzekę Wapienicę, a potem wzdłuż granicy lasów państwowych osiąga Jaworze Górne. Tutaj omijając tereny zabudowane skręca na północ i biegnie wzdłuż lasu do Jaworza Nałęża. W tym miejscu granica Parku dochodzi do drogi do Nałęża i biegnie wzdłuż niej do kaplicy i pętli autobusowej. Wylączając tereny zamieszkiwane, granica wraca potokiem Jasienica i odbija na zachód drogą przez las. Las nizinny na północ od drogi pozostaje poza granicami Parku. Na wysokości przysiółka Szpotawice granica skręca z drogi i wzdłuż lasu, kierując się na południe, dochodzi do wylotu doliny rzeki Brennicy.

Następnie granica prowadzi zboczami doliny Brennicy wzdłuż linii lasu łącząc jego poszarpane granice i włączając do Parku enklawy nieleśne. Dochodzi do doliny Jatnego, gdzie skręca na północ i biegnie w głąb doliny, wyłączając z Parku zespoły zabudowy letniskowej.

Dalej omijając przysiółek Pod Las, przechodzi po granicach lasu aż do Brennej Bukowej i przysiółka Gronik - Kubików, który zostawia poza Parkiem. Wzdłuż potoku Posciennego przechodzi na drugą stronę doliny przecinając Brennicę, a następnie wyłączając zabudowany przysiółek Siegi, wzdłuż Brennicy dochodzi do wylotu potoku Holcyna i skręca w głąb doliny. Tutaj granica Parku dochodzi do leśniczówki, przechodzi przez mostek na potoku i wraca w kierunku północnym do jazu i drogi a następnie wzdłuż granicy lasu włączając enklawy Brenna - Holcyna do Parku, dociera do doliny potoku Leśnica. Tutaj omijając kamieniołom Tokarczówka dochodzi do potoku i wzdłuż niego, a później po granicy lasu biegnie do ujścia potoku Stara Gajka. Przekracza Lesnicę i wraca wzdłuż granicy lasu w odległości ok. 300 - 800 m od dna doliny.

Tu na wysokości ujścia Leśnicy do Brennicy granica skręca na północny - zachód i prowadzi wzdłuż linii lasu równolegle do rzeki Brennicy aż do przysiółka Żarnowiec, gdzie łączy się z granicą administracyjną miasta Ustronia.

W tym miejscu granica zmienia kierunek na południowo - zachodni i najpierw wzdłuż lasu a potem po drodze lokalnej Ustron - Lipowiec dochodzi do potoku Głębiec.

W dalszym ciągu przechodząc wzdłuż potoku a potem lasu przez Zawodzie Dolne, dochodzi do potoku Gościradowiec, gdzie łączy się z granicą obszaru ochrony uzdrowskiej „A” Uzdrowska Ustron.

Biegając wzdłuż tej granicy - pozostawia poza Parkiem dzielnicę uzdrowską „Ustron - Zawodzie” oraz kompleks wypoczynkowy „Jaszowiec”. Następnie prowadzi równolegle do rzeki Wisły w odl. ok. 300 m od jej koryta i przecinając potok Dobka, osiąga granicę lasu pod górą Oblaziec. Dalej przechodzi wzdłuż Wisły a później równolegle do torów kolejowych.

Później wzdłuż granicy lasu podchodzi na zbocza góry Bukowa - wyłączając zabudowę mieszkalną i wczasową a następnie ciągle wzdłuż granicy lasu, mija od wschodu centrum Wisły z dzielnicami wczasowymi „Jarzębata” i „Partecznik” i schodzi do górnej terasy rzeki Wisły. Wzdłuż niej dochodzi do osiedla Gościejów, które omija, przekracza potok Gościejówka i dalej wzdłuż terasy i linii lasu dochodzi na wysokość rozwidlenia rzek: Wisły i Malinki i położonego przy nim skrzyżowania dróg. Skrajem lasu wzdłuż Malinki po ok. 500 m granica dochodzi do dużej polany Koszarzysko, którą wyłącza z Parku.

Następnie wzdłuż brzegu lasu z wyłączeniem kolejnych enklaw Wisły Malinki dochodzi do drogi na Salmopol na wysokości przysiółka Zielony. Stąd wzdłuż tej drogi kieruje się na południe do rzeki Malinki a potem z jej biegiem wraca do rozwidlenia rzek Wisły i Malinki wyłączając po drodze zabudowę osiedla Spalona po lewej stronie rzeki. Dalej granica omijając zabudowę, przekracza drogę i rzekę Wisłę poniżej progu i wchodzi na zbocze góry Koziniec gdzie po granicy lasu dochodzi na wysokość ujścia potoku Gościejówka.

Potem wraca na południe włączając do Parku osadę Koziniec, następnie przecina potok Głębiczek i drogę na Kubalonkę. Stąd wzdłuż lasu przesuwa się w kierunku północno - zachodnim w pobliże stacji kolejowej Wisła - Głębce.

Wzdłuż lasu linia graniczna przecina drogę do Łabajowa i biegnąc dalej równoległe do linii kolejowej przekracza potok Dziehcinka. Pozostawiając zabudowania Dziehcinki poza Parkiem, granica biegnie dalej wzdłuż lasu dochodząc do górnej lewej terasy Wisły. Wzdłuż niej nad torem kolejowym omijając tereny zabudowane dochodzi do doliny Jawornika.

Tutaj granica Parku wchodzi w głąb doliny trzymając się wpierw potoku - z pominięciem zabudowań, a następnie granicy lasu. Dalej granica przekracza dno doliny, wchodzi na zbocza Soszowa Wielkiego i Małego i wzdłuż lasu, łącząc jego poszarpane granice, wraca do doliny Wisły, gdzie wzdłuż jej biegu dochodzi do kamieniołomu w Wiśle - Oblązcu, omijając go. Dalej skrajem lasu po górnej terasie Wisły dochodzi do Ustronia Polany. Omija jej zabudowę, przekracza potok Suchy i po linii lasu dochodzi do potoku Poniwiec. Dalej granica Parku wiedzie w górę potoku a potem wzdłuż drogi polnej na obrzeżu lasu do drogi lokalnej Czantorię - Baranową. Z tą drogą dochodzi do osady Na Podlesiu i dalej wzdłuż lasu do potoku Rzeczyca w miejscowości Cisownica. Od tego miejsca granica skręca na południe i prowadzi w górę potoku aż do linii lasu w osadzie Pod Usypem, a później w kierunku zachodnim po obrzeżu lasu na zboczach góry Ostry dochodzi do granicy państwowej w punkcie oznaczonym słupem granicznym nr 253/11.

*Załącznik Nr 2
do Rozporządzenia Nr 10/98
Wojewody Bielskiego
z dnia 16 czerwca 1998 r.*

OPIS GRANIC OTULINY

Granica północna otuliny biegnie od granicy państwa w rejonie przejścia granicznego Leszna Górna wzdłuż drogi wojewódzkiej Dziegielów - Leszna Górna do skrzyżowania z drogą wojewódzką Cisownica - Puńców. Następnie skręca na północny - zachód i prowadzi najpierw drogą a później skrajem lasu do linii kolejowej Bielsko-Cieszyn, a dalej wzdłuż tej linii biegnie aż do skrzyżowania kolei z drogą krajową A-1 na terenie miasta Skoczowa. Tutaj granica przybiera kierunek wschodni i cały czas wzdłuż drogi krajowej a później wojewódzkiej poprzez miejscowości Świętoszówka, Jasionica, Jaworze dochodzi do Wapienicy dzielnicy Bielska-Białej. Stąd już jako granica wschodnia otuliny skręca na południowy - wschód i przebiega przez obszar miasta Bielsko-Biała ulicami Wapienicka, Antyczna, Jeżynowa, Karapcka, Młodzieżowa, Olszówki i Bystrzanska aż do drogi krajowej nr 942 Bielsko - Wisła. Dalej granica biegnie wzdłuż tej drogi do skrzyżowania z drogą wojewódzką w centrum miejscowości Buczkowice. Od tego skrzyżowania nadal na południe granica prowadzi wzdłuż dróg wojewódzkich Buczkowice - Lipowa i Lipowa - Radziechowy. Z miejscowości Radziechowy drogą lokalną poprzez miejscowość Przybędza dochodzi do drogi krajowej nr 944 Żywiec - Zwardoń, gdzie w rejonie przysiółka Juraszki łączy się z granicą strefy ochronnej (otuliny) Żywieckiego Parku Krajobrazowego. Od tego miejsca aż do punktu zbiegu granicy administracyjnej między gminami Istebna i Rajcza z granicą państwa, otulina Parku pokrywa się z otuliną Żywieckiego Parku Krajobrazowego. Dalszy ciąg granicy południowej, a następnie zachodniej otuliny wyznacza granica państwowa ze Słowacją i Czechami aż do przejścia granicznego Jasnowice w miejscowości Istebna.